

vedtages af det høie Thing, vil det være nødvendigt, at der foregaar en Forandring med Titlen, og dertil er stillet Forslag under Nr. 19.

Ordf. I den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph, der vil være at indskyde efter § 25, er blandt Andet foreslaaet, at Bestemmelsen i § 7 udvides til at gjælde for Bygrunde i Kjøbstæderne. Da jeg antager, at dette Forslag vil blive billiget af Thinget, skal jeg, i Modsætning til det ærede Mindretal, paa det Indstændigste tillade mig at anbefale, at den Passus i § 7, som Mindretallet foreslaar udfkudt, maa blive bibeholdt. Det er nemlig nutildags almindelig antaget, at man har en Forpligtelse til at lade den Side af Plankeværket, hvor Stolperne, Støtterne og Tværræerne befinde sig, vende indad til den Hegnspligtiges egen Eiendom, og denne Bestemmelse er af megen Interesse, navnlig i de mindre Kjøbstæder, idet det som oftest er Tilfældet der, at Plankeværker vende ud til Gader og Alleer. Dersom nu det Forslag, som det ærede Mindretal har stillet, blev vedtaget, saa vilde det upaatvivlelig hyppigt finde Sted, at vedkommende Eiere vendte Stolper, Støtter og Tværræer paa deres Plankeværker ud imod Gaden, hvilket ofte kan være bekvemt for dem, navnlig i Haver, for at kunne have Espaliertræer og ligeledes for Synets Skyld. Byerne vilde saaledes i høi Grad blive misprøvede, medens man flere Steder i de senere Aar gjør sig megen Umage for, hvor Reglen ikke tidligere er bleven fulgt, at faae den bragt i Anvendelse, hvor der er Tale om Anbringelsen af nye Hegn eller ved Reparation af Plankeværk. Jeg tillader mig derfor at anbefale disse faa Bemærkninger til det ærede Things Overveielse.

B. Petersen: I Modsætning til den ærede sidste Taler har jeg endel Betænkeligheder ved den foreslaaede nye § 26. Den ærede Ordfører udtalte, at man hidtil ingen Lovbestemmelser havde, for Kjøbstæderne med Hen-

syn til Hegnsforhold. Jeg skal dertil dog bemærke, at i Loven af 6te Marts 1869 staar der udtrykkeligt i § 5, at denne Lov gjælder ikke for Kjøbenhavn og Færøerne; men altsaa gjælder den for alle de øvrige Kommuner i Landet. Ganste vist ere Forholdene forskellige i Kjøbstæderne, og paa Landet; men i det Mindste i den Kommune, hvor jeg hører hjemme, har man hidtil godt fundet sig tilrette med Bestemmelserne i Loven af 6te Marts 1869, saa at jeg tror, at der ikke er stor Trang til at gjøre Forandringer deri. Skulde det desuagtet være Tilfældet, at man vil have Forandringer deri, maa jeg dog henlede navnlig det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at der er nogle Bestemmelser i § 3, der, som jeg tror, ville være farlig ubehdige for Kjøbstæderne. Lovforslaget, som det er forelagt, gjælder jo kun Kjøbenhavn, og som det ærede Ordfører har udtalt, er § 4, der udtaler, at Naboen kan forlange, at der skal sættes Hegn, egentlig den væsentlige Bestemmelse; men ogsaa i §§ 1 og 3 findes der væsentlige Bestemmelser, idet de nemlig dele Kjøbenhavns Kommune i to Dele. § 1 angaar den Del, der nærmest benyttes til Agerbrug eller Have dyrkning, giver Bestemmelser for de Hegn, der skulle oprettes der; den tillader her at anvende Stengjærder; Jordvolde osv. § 3 giver derimod andre Bestemmelser med Hensyn til den bebyggede Del af Kjøbenhavn, og den siger, dersom min Opfattelse af Lovforslagets Bestemmelser er rigtig, at den bebyggede Del af Kjøbenhavn — hvilken nærmere præciseres med de Udtryk: hvad der ligger indenfor Fæstningsgravene og de tættere bebyggede Dele af Grunden udenfor dem — skal lovligt Hegn kun være Grundmur, Bindingsværk, Plankeværk og Jernplader eller andet Hegn, som efter Bestemmelse af det sagkyndige Skjon kan sættes ved Siden deraf. Analog med denne Bestemmelse for den bebyggede Del af Kjøbenhavn er den Bestemmelse, som er paaberaabt i den foreslaaede nye Paragraph, nemlig § 4 i Lov af 11te